Súd:	Okresný súd Liptovský Mikuláš
Spisová značka:	10C/142/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu:	5612207411
Dátum vydania rozhodnutia:	12. 09. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ:	JUDr. Eva Uličná
ECLI:	ECLI:SK:OSLM:2016:5612207411.4

Rozhodnutie

Okresný súd Liptovský Mikuláš sudkyňou JUDr. Evou Uličnou v právnej veci žalobcu Š. R., B.. XX. X. XXXX, bytom I. T., B. J.. U. Č.. XXXX/XX, proti žalovanému N.. P. D., B.. XX. X. XXXX, trvale bytom X. X., Y. Č.. XXX/XX, prechodne bytom I. T., B. J.. U. Č.. XXXX/XX, v spore o ochranu osobnosti, takto

r o z h o d o l :

Žalovaný j e p o v i n n ý ospravedlniť sa žalobcovi za neoprávnené zásahy do jeho práva na ochranu osobnosti písomným ospravedlnením v znení:

„Ospravedlňujem sa pánovi Š. R. za šírenie nepravdivých, vykonštruovaných a nepodložených informácií, ktoré som doručoval obyvateľom obytného domu na B. J.. H. U. XXXX P. I. T. v písomnej forme, ktoré zasiahli do jeho občianskej cti, osobnej integrity a ľudskej dôstojnosti. P. D.“,

ktoré je žalovaný povinný odovzdať na poštovú prepravu doporučenou listovou zásielkou určenou do vlastných rúk, najneskôr do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

Žaloba sa v časti uloženia povinnosti žalovanému zaplatiť žalobcovi náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch vo výške 2500 eur, z a m i e t a.

Konanie o určenie, že žalovaný je vinný zo spáchania priestupku proti občianskemu spolunažívaniu, ktorého sa dopustil tým, že do poštových schránok bytového domu XXXX na B. J.. H. U. P. I. T., v dobe od 23. 6. 2011 do 13. 6. 2012 vkladal listy, kde krivo obviňoval, klamal, urážal, ohováral, dehonestoval rehabilitačné konanie politicky perzekvovaného Š. R., B.. XX. X. XXXX, trvale bytom B. J.. H.. U. XXXX/ XX, I. T. a týmto konaním zasahoval do jeho občianskej cti, osobnej integrity a ľudskej dôstojnosti, s a z a s t a v u j e .

Žalobcovi s a p r i z n á v a náhrada trov konania v plnom rozsahu.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobou, doručenou Okresnému súdu Liptovský Mikuláš dňa 31. 7. 2012, v spojení s jej písomnými doplneniami, doručenými súdu dňa 14. 1. 2013, 15. 8. 2014, 19. 4. 2016 a ústne na súdnom pojednávaní dňa 12. 9. 2016, sa žalobca domáhal voči žalovanému uloženia povinnosti ospravedlniť sa za neoprávnené zásahy do jeho práva na ochranu osobnosti písomným ospravedlnením v znení: „Ospravedlňujem sa pánovi Š. R. za šírenie nepravdivých, vykonštruovaných a nepodložených informácií, ktoré som doručoval obyvateľom obytného domu na B. J.. H. U. XXXX P. I. T. v písomnej forme, ktoré zasiahli do jeho občianskej cti, osobnej integrity a ľudskej dôstojnosti. P. D.“, určenia, že žalovaný je vinný zo spáchania priestupku proti občianskemu spolunažívaniu, ktorého sa dopustil

tým, že do poštových schránok bytového domu XXXX B. B. J.. H. U. P. I. T., v dobe od 23. 6. 2011 do 13. 6. 2012 vkladal listy, kde krivo obviňoval, klamal, urážal, ohováral, dehonestoval rehabilitačné konanie politicky perzekvovaného Š. R., B.. XX. X. XXXX, O. X. B.N. J.. H.. U. XXXX/XX, I. T. a týmto konaním zasahoval do jeho občianskej cti, osobnej integrity a ľudskej dôstojnosti, náhrady nemajetkovej ujmy v peniazoch vo výške 2500 eur ako aj náhrady trov konania. V žalobe uviedol, že žalovaný ho uráža, ohovára, klame a poškodzuje jeho dobú povesť, odsudzuje jeho konanie a činnosť vo funkcii predsedu Spoločenstva vlastníkov bytov a nebytových priestorov T. XXXX, opierajúc sa o okolnosti, ktoré sú v rozpore so skutočnosťou, čím zasahuje citeľne a neoprávnene do jeho práv na ochranu osobnosti. Ide o dlhodobú, značnú intenzitu neoprávneného zásahu, ktorý má nepriaznivé účinky čo do postavenia v spoločnosti vlastníkov bytov a výkonu samotnej funkcie predsedu spoločenstva vlastníkov bytov, ktorú dočasne vykonáva. Dňa 30. 10. 2005 podal na žalovaného za obdobné počínanie trestné oznámenie o priestupku. Dňa 8. 11. 2011 podal na žalovaného trestné oznámenie, pričom žalovaný bol uznaný za vinného zo spáchania priestupku rozhodnutím Obvodného úradu v Liptovskom Mikuláši zo dňa 30. 3. 2012, číslo: 82/2012/02526. Nakoľko sa jedná o sústavnú recidívu žalovaného, morálne zadosťučinenie formou ospravedlnenia v tomto prípade nepostačuje, preto je potrebné, aby mu bola uhradená aj nemajetková ujma v peniazoch. Listiny žalovaný vkladal do poštových schránok obyvateľom bytového domu na B. J.. H. U. XXXX P. I. T.. Do jeho občianskej cti žalovaný neoprávnene zasahoval nielen

prednesením difamujúcich skutkových tvrdení, ale tiež rozširovaním neprípustných hodnotiacich úsudkov. Opodstatnenosť peňažnej satisfakcie je daná aj skutočnosťou, že pojednávania v priestupkovej veci nemali na žalovaného žiadny účinok, keďže v konaní pokračuje. Žalovaný zasiahol do jeho osobnostných práv listom zo dňa 23. 6. 2011, skutkovými tvrdeniami, že: „Vašimi vyúčtovaniami každoročne okrádate vlastníkov menších bytov na úkor vlastníkov väčších bytov!!!“, „Nikto z nich a rovnako aj ostatní „funkcionárikovia“ vášho spoločenstva neboli ustanovení do funkcie tak, aby sa pritom dokázateľne procedurálne konalo v zmysle zákona 182/1993 Z. z.!!!“ a „Podstatné je, že R. po zasadnutí vášho „ústredného výboru“ poslal list môjmu zamestnávateľovi, kde mu „oznamuje“: „že nemám právne vedomie, že nedodržiavam zákony tohto štátu,... že terorizujem susedov“ a ďalšie „drísty“!!!. Toto nie je len R. hanba, to je hanba vás všetkých, v mene ktorých to R. napísal a poslal!!!“. Ďalej listom zo dňa 20. 9. 2011, a to skutkovými tvrdeniami: „Vážený pán R. sa zase za Vašej všeobecnej podpory protizákonne vyhlásil za Vášho predsedu“, „Predmetný pán nemá žiadne zásady, nemá žiadnu česť a nemá ani žiadny charakter!“, „Sám ctený pán R. je jednoznačne tým najväčším porušovateľom právnych noriem v našej bytovke!!!“, „Nepamätám si, že by som v živote kdekoľvek stretol drzejšieho a bezočivejšieho starca, ako je ufňukaný rehabilitovaný primitív, ktorý bučí na ľudí a sľubuje im po papuli!!!“ a „Na unikátnej „bytovkovej schôdzi“ som tiež videl ako sa rehabilitovaný „podplukovník“- nevídaný antikomunista a excelentný člen Vojenskej obrody Slovenska spolčoval, „bratríčkoval“ a nechával sa ochraňovať bývalým jedinečným profesionálnym armádnym reprezentantom a vykonávateľom komunistickej moci v ČSĽA! Tak zábavné vystúpenie dvoch špičkových šaškov človek sotva kde inde uvidí. Chrabrý a udatný rehabilitovaný „podplukovník“ sa aj rozplakal, ronil slzičky a po vystískaní a vyoblizovaní dôchodkyňami utiekol ako sopľavé decko, čo bolo obzvlášť komické, lebo tým predviedol, že „je chlapom každým cólom“ a aj že „je vojak ako remeň“, že mu hodnosť „podplukovníka“ nadarmo „nenadelili“, aj keď s jeho uplatnením vo vysokej vojenskej škole po ním vyplakanej rehabilitácii bolo nesmierne veľa problémov, aby mohol vôbec reaktivovať - obliecť vojenskú uniformu, potom zobrať poriadne „tučné“ odchodné a poberať za to „kráľovský“ dôchodok z peňazí daňových poplatníkov, ktorý mu očividne ešte stále nestačí. Rozum sa človeku zastavuje nad tým, keď „unikátny rehabilitovaný jedinec“ bez adekvátneho vzdelania vo vysokej vojenskej škole nemohol učiť, nemohol veliť, nevyznal sa v žiadnom materiáli, nepoznal žiadnu aktuálnu techniku, ... a navyše dostal neprimerane vysokú vojenskú hodnosť na svoje „schopnosti“ - lepšie povedané neschopnosti, tak mu vymysleli tabuľkové miesto „správcu internátov“, ktoré nikto nikdy absolútne nepotreboval, lebo správu internátov vykonávala aj potom Správa budov predmetnej vojenskej vysokej školy. To zbytočné miesto bolo vytvorené pre jedného nepotrebného jedinca, ktorého všetci brali ako „nutné zlo“ (lebo bol „rehabilitovaný“, teda „nedotknuteľný“) a ktorý vlastne bol zbytočným „komplikátorom“, za čo bral parádny plat. Po jeho odchode samozrejme príslušné miesto ihneď zaniklo, čo svedčí o „nesmiernom význame a nenahraditeľnosti danej funkcie“. Aj takto sa nakladalo s vašimi peniazmi v tejto krajine.“ K zásahu do jeho osobnostných práv malo dôjsť aj listom zo dňa 23. 9. 2011, a to skutkovými tvrdeniami: „Neboj sa, ja nie som „starý rehabilitovaný opičiak“, ja nebudem na teba bučať, ja Ti nebudem sľubovať „po papuli“, nebudem ti zariaďovať vyhodenie z práce, nebudem ti zariaďovať, aby si prišiel o byt, nebudem písať na tvoje pracovisko že aký si „vyvrheľ a terorista“ ...!“ a „Ja však neviem, že ktorá „schránočka“ je tvoja, tak mi to musíš prísť osobne vysvetliť a

ak na to nemáš, tak mi to aspoň napíš a nezabudni sa aj podpísať! Ak by si nezvládol ani túto „náročnú“ operáciu, tak ti navrhujem, aby si na svoju roztomilú schránočku viditeľne umiestnil nápis: „D.! Do tejto mojej schránočky mi nič nevhadzuj!“ a ja ti tam už určite

nič vhadzovať nebudem, kým tam budeš mať tento chutnučký nápisík! Môže byť???. Veď ja nechcem ničiť tvoje „bytovkové šťastie“ založené na nevedomosti, nesvojprávnosti a stádovitosti.“, listom zo dňa 27. 9. 2011, a to skutkovými tvrdeniami „Váš milovaný politruk N. mi kedysi písal celkom neúčinne invektívy takéhoto druhu, ale chudáčisko jedno úbohé, nevydržal to až do konca - prestal preberať moje doporučené listy (to sa od neho naučila napr. aj vaša „ekonómka“). Z právneho hľadiska je celkom jedno, či taký list preberiete alebo nie, na takom princípe teraz zaplatíme všetci päťdesiattisícovú pokutu pokutu udelenú ŠEI vášmu „vzornému spoločenstvu“, aj keď váš „geniálny“ komunisticko-evanjelický „štatutárik“ písomnosti od ŠEI neprebral! Mal on stále tie jeho osobité politrucké maniere! W.Y. bol aj tak z vás všetkých najinteligentnejší a hlavne „najvyčúranejší“!!! Nemohol som sa „pozerať“ na to, že aj keď to už mal „spočítané na tomto svete“, aby si „neužil“ celú sériu mojich ním neprevzatých listov - za temer dva roky. My, čo sme W. poznali lepšie, sme vedeli, že to bol nesmierny žgrloš a že „za korunu by si nechal aj koleno prevŕtať“. Všetky tie listy som mu nabalil do jednej veľkej obálky a doporučene som ich poslal z adresy reklamnej firmy. W. v tom „zaňuchal prachy“ a zásielku hneď prevzal! Dúfam, že si ju aj pekne „užil“, kým „otrčil svoje politrucké kopytá“. Pochválil sa vôbec s tým niekomu z vás???“, listom zo septembra 2011, a to skutkovými tvrdeniami: „Osprosťovacie nástenkové pamflety „skvostného bytovkového spoločenstva“ zbieram preto, že ich zrejme raz budem potrebovať, keď sa dopracujem na súd pre konflikt s tzv. „spoločenstvom“, o ktoré by si slušný a mysliaci človek ani hrable neoprel a ktoré ma sústavne klame a okráda! Pochop milý vchodový „anonýmik“, že sa potom budem potrebovať efektívne brániť a ešte mi potom tie papierové „skvosty“ umožnia aj účinne útočiť na bytovkových darebákov!“, listom z augusta 2011, a to skutkovými tvrdeniami „Vyúčtovania „spáchané“ za R. éry sú ešte viac v rozpore s platnou legislatívou“ a „Hlavne, že „štatutár“ si prišiel na slušnú províziu, resp. provízie - veď do 10 % je právne nepostihnuteľný“, listom z 13. 7. 2012, a to skutkovými tvrdeniami: „Toto považujem za prejav drzosti, bezočivosti a chamtivosti tzv. „predsedu“ a jeho pomáhačov, lebo nie je problém pre mňa dokázať, že okrem prázdnin v lete a asi dvoch víkendov bol môj syn celý rok 2011 trvale ubytovaný na internáte v Brne“ a „Nikto v bytovke nedokáže pochopiť, že pán R. je mimoriadne konfliktný jedinec, ktorý sa už viackrát verejne zdiskreditoval, že nie je spôsobilý normálne jednať s ľuďmi a že nie je absolútne vhodné, aby zastával akékoľvek verejné funkcie?“ a listom zo dňa 22. 11. 2012, a to skutkovým tvrdením: „Celé roky som napriek mojím písomným a dokázateľným námietkam nedobrovoľne prispieval do fondu opráv a údržby rovnakou sumou ako vlastníci veľkých bytov a nie podľa spoluvlastníckeho podielu, čím ma vaše tzv. „spoločenstvo“ okradlo o značnú finančnú čiastku! To bolo najmä za tvojho predsedovania!“. V doplnení žaloby, doručenom súdu dňa 19. 4. 2016, žalobca uviedol, že v roku 1970 bol za negatívne postoje k okupácii Československa prepustený z armády z politických dôvodov a následne perzekvovaný po dobu 20 rokov. Zmena politických pomerov v roku 1989 viedla k rehabilitačnému konaniu, reaktivovaniu vo vojenskej profesionálnej službe. Znevážení tejto skutočnosti žalovaným je jeho bezohľadnou aroganciou, je to hromada klamstiev a dehonestácia rehabilitácie za politické perzekúcie a predstavuje zásah do integrity osobnosti. Dlhodobá intenzita neoprávnených zásahov zo strany žalovaného mala nepriaznivé dôsledky čo do postavenia v spoločenstve vlastníkov bytov a výkone samotnej funkcie predsedu, ktorú vykonávať z tohto titulu nemohol, čím bol jeho príjem znížený o mesačnú odmenu 90 eur, čo činí za 3-ročné volebné obdobie 3240 eur.

2. Pred otvorením pojednávania dňa 25. 5. 2016 vzal žalobca podanú žalobu v časti o určenie, že žalovaný je vinný zo spáchania priestupku proti občianskemu spolunažívaniu, ktorého sa dopustil tým, že do poštových schránok bytového domu XXXX B. B. J.. H. U. P. I. T., v dobe od 23. 6. 2011 do 13. 6. 2012 vkladal listy, kde krivo obviňoval, klamal, urážal, ohováral, dehonestoval rehabilitačné konanie politicky perzekvovaného Š.O. R., B.. XX. X. XXXX, trvale bytom B. J.. H.. U. XXXX/XX, I. T. a týmto konaním zasahoval do jeho občianskej cti, osobnej integrity a ľudskej dôstojnosti, späť.

3. Na súdnom pojednávaní žalobca na podanej žalobe, v znení jej doplnení, trval.

4. Žalovaný s podanou žalobou nesúhlasil. V písomnom vyjadrení, predloženom súdu dňa 25. 5. 2016, uviedol, že konflikt so žalobcom aktívne začal žalobca poslaním listu generálovi G. dňa 20. 4. 2006, v ktorom ho obviňuje, že nerešpektuje zákony tohto štátu, neuznáva pravidlá slušného správania, úcty

k starším a k opačnému pohlaviu. Posledná iniciatíva v tomto konflikte bol list č. 84/2012, podpísaný žalobcom, ktorý visel na nástenkách vo všetkých 6-tich vchodoch bytového domu niekoľko týždňov, v ktorom ho žalobca obviňuje, že kradne a je neprispôsobivý. Žalobca bol za toto aj potrestaný v priestupkovom konaní. Žalobca konflikt naďalej udržiava a eskaluje aj podaním žaloby, napriek tomu, že on už minimálne od roku 2012 nikde nič verejne neprezentoval písomne, ani verbálne. Pokiaľ ide o výrok „Vašimi vyúčtovaniami okrádate vlastníkov menších bytov na úkor vlastníkov väčších bytov“, nejedná sa o krivé obvinenie, ale o vyslovenie názoru, že sa rozhodnutiami spoločenstva nerešpektujú práva menšinových spoluvlastníkov podľa spoluvlastníckych podielov, dôkazom čoho je aj list č. 31/05, v ktorom ho žalobca upovedomuje, že mu vznikol vlastnícky podiel na 1/48-ine spoločných priestorov. Náklady na prevádzku, údržbu a opravu spoločných priestorov, častí a zariadení v bytovke boli dlhý rad rokov v ročných vyúčtovaniach protizákonne rozpočítavané na byt a nie podľa spoluvlastníckych podielov. Vyslovenie názoru, že žalobca sa za podpory spoločenstva sám vyhlásil za predsedu, že nemá žiadnu česť, charakter, že porušuje právne normy, že je bezočivý, drzý a rehabilitovaný, nie sú konkrétne urážky, ani obvinenia. Ide o jeho vyjadrenie vo vzťahu k vnímaniu osobnosti žalobcu bez toho, aby sa priamo dotýkali jeho cti. Nijako nedehonestoval rehabilitačné konanie, len na to poukázal. Jeho obvinenia sa týkajú nesúhlasu s prácou spoločenstva a jeho orgánov, bez cielených priamych urážok, pričom mnohé rozhodnutia spoločenstva považuje za neadekvátne, poškodzujúce menšinových spoluvlastníkov. Považuje to za oprávnenú kritiku. Za konanie, ktoré je predmetom žaloby, však už boli obaja vyriešení v priestupkovom konaní, dva krát on a jeden krát žalobca. Nesúhlasí s náhradou nemajetkovej ujmy, nakoľko oprávnenou kritikou nemohla byť žalobcovi ujma spôsobená. Pri poslednom priestupkovom konaní dňa 10. 1. 2013 žalobca vyhlásil, že funkciu predsedu spoločenstva vlastníkov bytov prestal vykonávať zo zdravotných dôvodov. Žalobca je neformálnou autoritou pre väčšinu obyvateľov bytového domu, ovláda ich a má ich zmanipulovaných, čo zneužíva na to, že ich vedie k neznášanlivosti a k nenávisti voči jeho osobe a tak koná proti zásadám občianskeho spolunažívania systematicky už viac ako 10 rokov. To preukazujú aj ním predložené anonymné listy, ktoré mu vhadzujú obyvatelia bytového domu do schránky a ktorými je vyjadrené odmietavé stanovisko obyvateľov bytového domu k obsahu listov, ktoré im v minulosti vhadzoval do schránok. Z toho je evidentné, že jeho listy nijako neuškodili postaveniu alebo osobnej cti žalobcu vo vzťahu k obyvateľom bytového domu, ale naopak, mali a majú za následok ďalšie stupňovanie

negatívneho vzťahu väčšiny obyvateľov bytovky voči jeho osobe. Invektívy medzi ním a žalobcom boli v období od roku 2006 do roku 2013 obojstranné, jeho invektívy boli v uvedenom období kvalitatívne adekvátne k invektívam žalobcu, prejavom, klamstvám a vyhrážkam voči jeho osobe.

5. Žalobca pri výsluchu na súdnom pojednávaní uviedol, že k zásahu do jeho osobnostných práv zo strany žalovaného došlo po začatí výkonu funkcie predsedu spoločenstva vlastníkov bytov. Uvedenú funkciu vykonával od 22. 6. 2006 do 8. 3. 2007 a následne od 22. 6. 2011 do 3. 12. 2012. Keďže žalovaný tvrdil, že kradne, vyvodil si z toho, že nemôže vykonávať funkciu predsedu spoločenstva, preto v roku 2007 z funkcie odstúpil. V ďalšom období potom vyvstala potreba voľby predsedu, preto bol oslovený, aby dočasne funkciu predsedu vykonával. Žalovaný ho obvinil, že funkciu vykonáva nezákonne, bola podaná aj žaloba na súde. Závery, tvrdené žalovaným, ho urážali. Jeho tvrdenia bral s rezervou, nakoľko je to frustrovaný človek. List zo dňa 23. 6. 2011 dostala ekonómka R., ktorá býva v bytovke. List predložila na schôdzi funkcionárov spoločenstva vlastníkov bytov. Vyúčtovanie vykonáva ekonómka. Tvrdenia, uvedené v liste, bral ako útok na seba, nakoľko bol štatutár. List z 20. 9. 2011 bol vhodený do poštovej schránky všetkým obyvateľom bytovky. List z 23. 9. 2011 bol vhodený do poštovej schránky obyvateľom bytovky. Že sa jedná o skutkové tvrdenia vo vzťahu k jeho osobe usudzoval z toho, že sa jednalo o výrazy, ktoré žalovaný používal na jeho osobu. Žalovanému nikdy nevhodil do poštovej schránky nepodpísaný list. List z 27. 9. 2011 bol vhodený do poštových schránok všetkým obyvateľom bytovky. Pokiaľ aj urážky sa netýkali priamo jeho, list ho urážal, nakoľko aj on bol rehabilitovaný a jednalo sa o skutkové tvrdenia vo vzťahu k jeho nástupcovi vo funkcii predsedu spoločenstva vlastníkov bytov. List zo septembra 2011 bol vhodený do schránky všetkým obyvateľom bytovky, rovnako tak list z augusta 2011. List z 13. 7. 2012 žalovaný adresoval spoločenstvu vlastníkov bytov, nepamätal si, či mu bol vhodený do schránky alebo doručený prostredníctvom pošty, dostali ho aj ostatní susedia. Tvrdenia v liste zo dňa 22. 11. 2012 vzťahoval na seba, nakoľko bol štatutár. V záverečnom prednese uviedol, že žalovaný svojimi dopismi zasiahol do jeho integrity, urazil ho na cti poukazovaním na vojenskú rehabilitáciu. V 60-tych rokoch bol politicky perzekvovaný, potom bol rehabilitovaný. Akonáhle skončil výkon funkcie predsedu spoločenstva, žalovaného sa nedotkol ani slovom, ani písmom. Každý list, ktorý bol žalovanému zaslaný, bol prejednávaný v predstavenstve,

boli k nemu prijímané stanoviská a odsúhlasovaná odpoveď. Žalovaný listy autorizoval, listami zasiahol do jeho dôstojnosti, dehonestovaním rehabilitačného konania do jeho občianskej cti. Zadosťučinenie formou ospravedlnenia nepostačuje na odčinenie ujmy, aj vzhľadom na tvrdenia o braní provízie a opakované zásahy do jeho práv.

6. Žalovaný pri výsluchu na súdnom pojednávaní uviedol, že nikdy nenapísal výrok, že žalobca kradol. Riešili vec zákonnosti zvolenia žalobcu do funkcie, podal to na súd, keďže nebolo dodržané ustanovenie o doručení oznámenia o konaní schôdze vlastníkov. Žaloba bola zamietnutá z dôvodu zmeškania prekluzívnej lehoty. Pokiaľ niečo písal a vhadzoval do schránok, robil to osobne. Vyúčtovania služieb spojených s užívaním bytov sa nerobili v súlade so zákonom, nakoľko rozúčtovanie dažďovej vody bolo robené podľa bytov, nie podľa m2, taktiež nesedeli osobomesiace, nakoľko jeho syn bol doma len 2 krát, keďže študoval mimo miesta bydliska. Na osobomesiace sa pritom rozpočítavalo osvetlenie spoločných priestorov. V liste sa to snažil ľuďom vysvetliť, oni mu však odkazovali, že je to tak správne. Žalobca mu od začiatku tyká, sľuboval mu po papuli.

Z korešpondencie so Štátnou energetickou inšpekciou vyplýva, že vyúčtovanie nebolo robené správne. Keď robili vyúčtovanie žalobca a pani U., rozdiel v zálohových platbách bol skoro 50 eur, hoci ceny energie rastú. List zo dňa 23. 6. 2011 doručil poštou len ekonómke spoločenstva vlastníkov bytov. Tvrdenia o okrádaní vlastníkov vyúčtovaniami sú vykonané v kontexte toho, že vyúčtovania neboli robené v súlade so zákonom. Pri ustanovení funkcionárov spoločenstva nebol dodržaný postup podľa § 14 ods. 1 zákona č. 182/1993. Pokiaľ uviedol v liste spojenie „ústredný výbor“ bolo to preto, že tam boli samí komunisti. List zo dňa 20. 9. 2011 napísal, možno ho aj vhodil do každej schránky. Tvrdenie, že žalobca nemá žiadne zásady, žiadnu česť, ani žiaden charakter, vychádza z toho, že človek, ktorý príde pred byt a sľubuje mu po papuli, že zariadi, že ho vyhodia z bytu, že príde dražobná spoločnosť, tak sa to naňho hodí. Uviedol to preto, že takto chlap s chlapom nejedná. To isté sa vzťahuje aj k tvrdeniu, že nestretol drzejšieho a bezočivejšieho starca ako je žalobca. Pokiaľ uviedol, že žalobca je najväčším porušovateľom právnych noriem v bytovke, tak to zveličil. Žalobca sa znevážil v súvislosti s rehabilitačným konaním tým, že sa bratríčkoval s osobou, ktorá bola vyhodená z armády v prvej vlne ako realizátor komunistickej moci. List zo dňa 23. 9. 2011 bol vložený do všetkých stránok, nakoľko týmto listom odpovedal na anonym. Nevedel, komu píše, a ani to nezistil. Anonymovi oznamoval, že nie je taký, aby bučal, aby sľuboval niekomu po papuli a zariaďoval vyhodenie z práce. Chcel dať najavo, že nie je taký ako žalobca. Z listu je zrejmé, že starým rehabilitovaným opičiakom myslel žalobcu, ktorého tak vnímal. Verejne to však použil len v tomto liste. List z 27. 9. 2011 vložil do poštových schránok, reagoval ním na anonym, ktorý dostal. List zo septembra 2011 je odpoveď anonymovi, tento list bol zavesený na nástenke do vchodu bytového domu. List nebol myslený na žalobcu. Pokiaľ v liste písal, že spoločenstvo sústavne klame a okráda, bolo to vo vzťahu ku spoločenstvu a mal tým na mysli vyúčtovania. List z augusta 2011 písal, nevedel uviesť, či ho vhodil do každej schránky. Tvrdenia o vyúčtovaniach uviedol preto, že vyúčtovania neboli robené v súlade so zákonom, najmä s ohľadom na to, čo našla Štátna energetická inšpekcia. Pokiaľ ide o tvrdenie o províziách, štatutárom mohol byť hociktorý zo štatutárov. Myslel to všeobecne, nemal na mysli konkrétne žalobcu. V liste zo dňa 13. 7. 2012 uviedol tvrdenie o prejave drzosti, bezočivosti a chamtivosti žalobcu, tzv. predsedu, preto, že vo vyúčtovaní boli položky nesprávne zaúčtované. Pokiaľ poukazoval na chamtivosť, urobil tak preto, že mu účtovali všelijaké penále a pokuty. Žalobca sa verejne zdiskreditoval vtedy, keď 10. 4. 2006 prišiel pred jeho bytovku s pani O. a N.. J. a prišli s ním robiť poriadok, vytiahli ho od večere v trenírkach a vyhrážali sa mu. Pokiaľ ide o list z 22. 11. 2012, každý rok bolo vyúčtovanie nesprávne vykonané, na jeho úkor to boli tisíce korún. Vždy sa proti vyúčtovaniu odvolal, oni to však neriešili. V záverečnom prednese uviedol, že vždy konštatoval, že žalobca je rehabilitovaný a žiadna dehonestácia rehabilitácie z jeho strany nebola. Skutočnosť, že žalobca sa stal protiprávnym predsedom spoločenstva vlastníkov bytov, je jednoznačná, nakoľko neboli dodržané ustanovenia zákona č. 182/1993 o oznamovaní voľby predsedu spoločenstva vlastníkom bytov. Pokiaľ sa týka tvrdení o braní úplatkov, napísal o štatutárovi, nie o žalobcovi. V konaní nebolo preukázané, čím vznikla nemajetková ujma žalobcovi. Žalobca si to vypočítal z toho, že nemohol byť predsedom, nepreukázal však kauzálny vzťah medzi listami a tým, že nerobil predsedu.

7. Z listinných dôkazov, ktoré sú súčasťou súdneho spisu, a to listov žalovaného zo dňa 23. 6. 2011, 20. 9. 2011, 23. 9. 2011, 27. 9. 2011, zo septembra 2011, z augusta 2011, 13. 7. 2012, 22. 11. 2012, oznámení spoločenstva vlastníkov bytov a nebytových priestorov T. XXXXX z 8. 11. 2012, 8. 6. 2012, rozhodnutia Obvodného úradu Liptovský Mikuláš, odbor všeobecnej vnútornej správy, zo dňa 10. 1. 2013, č. 545/2012/08652 v spojení s rozhodnutím Ministerstva vnútra SR zo dňa 20. 6.

2013, č. SVS-OVS1-2013/013711/TZK, výpisu z registra spoločenstiev vlastníkov bytov a nebytových priestorov, vyúčtovaní služieb spojených s užívaním bytu žalovaného za roky 2003-2005, 2011, vrátane vyjadrenia žalovaného k uvedeným vyúčtovaniam, listu spoločenstva vlastníkov bytov a nebytových priestorov zo dňa 20. 4. 2006, listu spoločenstva vlastníkov bytov a nebytových priestorov číslo 84/2012, listu spoločenstva vlastníkov bytov a nebytových priestorov z 9. 10. 2005, uznesenia z rokovania zhromaždenia spoločenstva vlastníkov bytov a nebytových priestorov z 23. 3. 2006, listu Štátnej energetickej inšpekcie Trenčín zo dňa 25. 8. 2011, informácie Štátnej energetickej inšpekcie, Krajský inšpektorát Žilina o sankciách, oznámenia Štátnej energetickej inšpekcie Trenčín o vybavení sťažnosti, protokolu Štátnej energetickej inšpekcie, Krajský inšpektorát Žilina č. 5/020/2008, platobných dokladov SIPO vystavených na meno žalovaného, vyúčtovania služieb spojených s užívaním bytu žalovaného za rok 2014, listov vhodených do schránky žalovaného, zmluvy o spoločenstve vlastníkov bytov a nebytových priestorov, zápisnice o trestnom oznámení zo dňa 22. 12. 2011, listinami preukazujúcimi zaradenie žalovaného v Armáde SR, listu spoločenstva vlastníkov bytov a nebytových priestorov zo dňa 21. 4. 2006, fotodokumentácie, zápisnice o prevzatí bytu žalovaného a označení za nájomcu služobného bytu, zmluvy o nájme bytu žalovaného, obsahu pripojeného spisu Okresného súdu Liptovský Mikuláš, sp. zn. 4C/86/2012 a Okresného úradu Liptovský Mikuláš, odbor všeobecnej vnútornej správy, číslo: 2012/02526, súd zistil nasledovný skutkový stav:

Žalovaný v liste zo dňa 23. 6. 2011, adresovanom ekonómke spoločenstva vlastníkov bytov a nebytových priestorov T. XXXX W. R., označeným ako odmietnutie vyúčtovania za rok 2010, okrem iného uviedol skutkové tvrdenia: „Vašimi vyúčtovaniami každoročne okrádate vlastníkov menších bytov na úkor vlastníkov väčších bytov!!!“, „Nikto z nich a rovnako aj ostatní „funkcionárikovia“ vášho spoločenstva neboli ustanovení do funkcie tak, aby sa pritom dokázateľne procedurálne konalo v zmysle zákona 182/1993 Z. z.!!!“ a „Podstatné je, že R. po zasadnutí vášho „ústredného výboru“ poslal list môjmu zamestnávateľovi, kde mu „oznamuje“: „že nemám právne vedomie, že nedodržiavam zákony tohto štátu,... že terorizujem susedov“ a ďalšie „drísty“!!!. Toto nie je len R. hanba, to je hanba vás všetkých, v mene ktorých to R. napísal a poslal!!!“.
V liste zo dňa 20. 9. 2011, ktorý žalovaný vhodil do schránok obyvateľov bytového domu T. XXXX, I. T., žalovaný, okrem iného, uviedol skutkové tvrdenia: „Vážený pán R. sa zase za Vašej všeobecnej podpory protizákonne vyhlásil za Vášho predsedu“, „Predmetný pán nemá žiadne zásady, nemá žiadnu česť a nemá ani žiadny charakter!“, „Sám ctený pán R. je jednoznačne tým najväčším porušovateľom právnych noriem v našej bytovke!!!“, „Nepamätám si, že by som v živote kdekoľvek stretol drzejšieho a bezočivejšieho starca, ako je ufňukaný rehabilitovaný primitív, ktorý bučí na ľudí a sľubuje im po papuli!!!“ a „Na unikátnej „bytovkovej schôdzi“ som tiež videl ako sa rehabilitovaný „podplukovník“- nevídaný antikomunista a excelentný člen Vojenskej obrody Slovenska spolčoval, „bratríčkoval“ a nechával sa ochraňovať bývalým jedinečným profesionálnym armádnym reprezentantom a vykonávateľom komunistickej moci v ČSĽA! Tak zábavné vystúpenie dvoch špičkových šaškov človek sotva kde inde

uvidí. Chrabrý a udatný rehabilitovaný „podplukovník“ sa aj rozplakal, ronil slzičky a po vystískaní a vyoblizovaní dôchodkyňami utiekol ako sopľavé decko, čo bolo obzvlášť komické, lebo tým predviedol, že „je chlapom každým cólom“ a aj že „je vojak ako remeň“, že mu hodnosť „podplukovníka“ nadarmo „nenadelili“, aj keď s jeho uplatnením vo vysokej vojenskej škole po ním vyplakanej rehabilitácii bolo nesmierne veľa problémov, aby mohol vôbec reaktivovať - obliecť vojenskú uniformu, potom zobrať poriadne „tučné“ odchodné a poberať za to „kráľovský“ dôchodok z peňazí daňových poplatníkov, ktorý mu očividne ešte stále nestačí. Rozum sa človeku zastavuje nad tým, keď „unikátny rehabilitovaný jedinec“ bez adekvátneho vzdelania vo vysokej vojenskej škole nemohol učiť, nemohol veliť, nevyznal sa v žiadnom materiáli, nepoznal žiadnu aktuálnu techniku, ... a navyše dostal neprimerane vysokú vojenskú hodnosť na svoje „schopnosti“ - lepšie povedané neschopnosti, tak mu vymysleli tabuľkové miesto „správcu internátov“, ktoré nikto nikdy absolútne nepotreboval, lebo správu internátov vykonávala aj potom Správa budov predmetnej vojenskej vysokej školy. To zbytočné miesto bolo vytvorené pre jedného nepotrebného jedinca, ktorého všetci brali ako „nutné zlo“ (lebo bol „rehabilitovaný“, teda „nedotknuteľný“) a ktorý vlastne bol zbytočným „komplikátorom“, za čo bral parádny plat. Po jeho odchode samozrejme príslušné miesto ihneď zaniklo, čo svedčí o „nesmiernom význame a nenahraditeľnosti danej funkcie“. Aj takto sa nakladalo s vašimi peniazmi v tejto krajine.“
V liste zo dňa 23. 9. 2011, ktorý žalovaný vhodil do schránok obyvateľov bytového domu T. XXXX, I. T., žalovaný, okrem iného, uviedol nasledovné skutkové tvrdenia: „Neboj sa, ja nie som „starý rehabilitovaný opičiak“, ja nebudem na teba bučať, ja Ti nebudem sľubovať „po papuli“, nebudem ti zariaďovať vyhodenie z práce, nebudem ti zariaďovať, aby si prišiel o byt, nebudem písať na tvoje pracovisko že

aký si „vyvrheľ a terorista“ ...!“ a „Ja však neviem, že ktorá „schránočka“ je tvoja, tak mi to musíš prísť osobne vysvetliť a ak na to nemáš, tak mi to aspoň napíš a nezabudni sa aj podpísať! Ak by si nezvládol ani túto „náročnú“ operáciu, tak ti navrhujem, aby si na svoju roztomilú schránočku viditeľne umiestnil nápis: „D.! Do tejto mojej schránočky mi nič nevhadzuj!“ a ja ti tam už určite nič vhadzovať nebudem, kým tam budeš mať tento chutnučký nápisík! Môže byť???. Veď ja nechcem ničiť tvoje „bytovkové šťastie“ založené na nevedomosti, nesvojprávnosti a stádovitosti.“.
V liste zo dňa 27. 9. 2011, ktorý žalovaný vhodil do schránok obyvateľov bytového domu T. XXXX, I. T., uviedol žalovaný, okrem iného, nasledovné skutkové tvrdenia: „Váš milovaný politruk N. mi kedysi písal celkom neúčinne invektívy takéhoto druhu, ale chudáčisko jedno úbohé, nevydržal to až do konca - prestal preberať moje doporučené listy (to sa od neho naučila napr. aj vaša „ekonómka“). Z právneho hľadiska je celkom jedno, či taký list preberiete alebo nie, na takom princípe teraz zaplatíme všetci päťdesiattisícovú pokutu pokutu udelenú ŠEI vášmu „vzornému spoločenstvu“, aj keď váš „geniálny“ komunisticko-evanjelický „štatutárik“ písomnosti od ŠEI neprebral! Mal on stále tie jeho osobité politrucké maniere! W. bol aj tak z vás všetkých najinteligentnejší a hlavne „najvyčúranejší“!!! Nemohol som sa „pozerať“ na to, že aj keď to už mal „spočítané na tomto svete“, aby si „neužil“ celú sériu mojich ním neprevzatých listov - za temer dva roky. My, čo sme W. poznali lepšie, sme vedeli, že to bol nesmierny žgrloš a že „za korunu by si nechal aj koleno prevŕtať“. Všetky tie listy som mu nabalil do jednej veľkej obálky a doporučene som ich poslal z adresy reklamnej firmy. W. v tom „zaňuchal prachy“ a zásielku hneď prevzal! Dúfam, že si ju aj pekne „užil“, kým „otrčil svoje politrucké kopytá“. Pochválil sa vôbec s tým niekomu z vás???“.

V liste zo septembra 2011, ktorý žalovaný zavesil na nástenke vo vchode bytového domu T. XXXX, I. T., žalovaný, uviedol, okrem iného, nasledovné skutkové tvrdenia: „Osprosťovacie nástenkové pamflety „skvostného bytovkového spoločenstva“ zbieram preto, že ich zrejme raz budem potrebovať, keď sa dopracujem na súd pre konflikt s tzv. „spoločenstvom“, o ktoré by si slušný a mysliaci človek ani hrable neoprel a ktoré ma sústavne klame a okráda! Pochop milý vchodový „anonýmik“, že sa potom budem potrebovať efektívne brániť a ešte mi potom tie papierové „skvosty“ umožnia aj účinne útočiť na bytovkových darebákov!“.
V liste z augusta 2011, ktorý žalovaný vhodil do schránok obyvateľov bytového domu T. XXXX, I. T., uviedol, okrem iného, nasledovné skutkové tvrdenia: „Vyúčtovania „spáchané“ za R. éry sú ešte viac v rozpore s platnou legislatívou“ a „Hlavne, že „štatutár“ si prišiel na slušnú províziu, resp. provízie - veď do 10 % je právne nepostihnuteľný“.
V liste zo dňa 13. 7. 2012, adresovanom spoločenstvu vlastníkov bytov a nebytových priestorov T. XXXX, ktorý žalovaný doručil obyvateľom bytového domu T. U.. Č.. XXXX, označeným ako vyúčtovanie za rok 2011, uviedol žalovaný, okrem iného, aj nasledovné skutkové tvrdenia: „Toto považujem za prejav drzosti, bezočivosti a chamtivosti tzv. „predsedu“ a jeho pomáhačov, lebo nie je problém pre mňa dokázať, že okrem prázdnin v lete a asi dvoch víkendov bol môj syn celý rok 2011 trvale ubytovaný na internáte v Brne“ a „Nikto v bytovke nedokáže pochopiť, že pán R. je mimoriadne konfliktný jedinec, ktorý sa už viackrát verejne zdiskreditoval, že nie je spôsobilý normálne jednať s ľuďmi a že nie je absolútne vhodné, aby zastával akékoľvek verejné funkcie?“.
V liste zo dňa 22. 11. 2012, adresovanom žalobcovi, označenom ako zabezpečenie výmeny vodomeru TV-3 oznam, uviedol žalovaný, okrem iného, nasledovné skutkové tvrdenia: „Celé roky som napriek mojím písomným a dokázateľným námietkam nedobrovoľne prispieval do fondu opráv a údržby rovnakou sumou ako vlastníci veľkých bytov a nie podľa spoluvlastníckeho podielu, čím ma vaše tzv. „spoločenstvo“ okradlo o značnú finančnú čiastku! To bolo najmä za tvojho predsedovania!“.
V liste zo dňa 8. 6. 2012 spoločenstvo vlastníkov bytov a nebytových priestorov T. XXXX oznámilo žalovanému, že vyhovie jeho žiadosti o opätovné a správne vyúčtovanie nákladov spojených s užívaním bytu za rok 2011, ak uvedie relevantné, konkrétne dôvody na takýto úkon, t. j. v čom bolo vyúčtovanie vykonané nesprávne, nakoľko výpočet bol vykonaný v súlade s platnou legislatívou.
Rozhodnutím Obvodného úradu Liptovský Mikuláš, odbor všeobecnej vnútornej správy, zo dňa 10. 1. 2013, číslo: 545/2012/08652, v spojení s rozhodnutím Ministerstva vnútra SR zo dňa 20. 6. 2013, číslo: SVS-OVS1-2013/013711/TZK, bol žalobca uznaný vinným zo spáchania priestupku proti občianskemu spolunažívaniu, ktorého sa dopustil tak, že osobne dňa 26. 11. 2012 v čase okolo 10.00 hod. umiestnil na nástenky vo všetkých 6-tich vchodoch bytového domu, B. J.. H.. U. XXXX/XX I. T., list: „i9/2012, v ktorom sa o osobe N.. P. D. vyjadruje, že bol „sporadicky informovaný prostredníctvom informácií poskytovaných vlastníkom bytov, ktoré pravidelne z tabule odcudzoval, že podľa uvedeného zákona o spoločenstve a

vlastníkoch bytov vedome porušoval ustanovenia, konkrétne §§ 6, 7, 10, 11, 14! Takým počínaním sa kvalifikuje do pozície neprispôsobivého vlastníka bytu v obytnom dome XXXX“, čo N.. P. D. urazilo na cti, dňa 27. 11. 2012 v čase okolo 20.00 hod., keď túto skutočnosť zistil, čím mu ublížil na cti tým, že ho urazil. Za spáchanie priestupku bola uložená žalobcovi sankcia - pokarhanie a povinnosť nahradiť štátu trovy konania.

Podľa výpisu z registra spoločenstiev vlastníkov bytov a nebytových priestorov zo dňa 23. 11. 2012 bol žalobca osobou oprávnenou konať v mene spoločenstva vlastníkom bytov a nebytových priestorov T. XXXX od 22. 6. 2006 do 8. 3. 2007 a od 22. 6. 2011.
Vo vyjadreniach k vyúčtovaniu služieb spojených s užívaním bytu za roky 2003-2005 žalovaný namietol správnosť a dôvodnosť účtovania položiek poistenie domového objektu, režijné náklady spoločenstva, výkon správy, odvádzanie dažďových vôd, osvetlenie spoločných priestorov, opravy. Vo vyjadrení k vyúčtovaniu za služby spojené s užívaním bytu za rok 2011 žalovaný namietol správnosť účtovania položiek fond opráv a údržby, výkon správy, naúčtovanie penále, účtovanie osobomesiacov pre účely účtovania osvetlenia spoločných priestorov.
Spoločenstvo vlastníkov bytov T. XXXX dňa 20. 4. 2006 adresovalo list Národnej akadémii obrany maršála Andreja Hadíka, brigádnemu generálovi N.. T. G., podpísaný žalobcom, v ktorom uviedlo, že N.. P. D. nezaplatil zálohy za dodávky a služby spojené s užívaním bytu v máji 2005 a dlhuje spoločenstvu čiastku neprevyšujúcu 4200 Sk, k výzvam sa chová ignorantsky, prehlasuje, že spoločenstvo neuznáva a riadiť sa pravidlami vyplývajúcimi zo zákona č. 182/1993 Z. z. nemieni.
V informácii Štátnej energetickej inšpekcie, Krajský inšpektorát Žilina, zo dňa 15. 8. 2011, poskytnutej žalovanému, bolo uvedené, že na základe jeho podnetu bola vykonaná v subjekte spoločenstvo vlastníkov bytov a nebytových priestorov T. kontrola, ktorej výsledkom bol protokol č. 5/020/20008 zo dňa 20. 10. 2008. Kontrolné zistenia boli podnetom pre správny orgán, aby začal správne konanie o uložení sankcie. Dňa 14. 5. 2009 rozhodol vo veci prvostupňový správny orgán rozhodnutím o uložení pokuty, ktorým uložil spoločenstvu sankciu vo výške 1659,70 eura. Rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť dňa 12. 6. 2009. Dňa 19. 5. 2009 Štátna energetická inšpekcia Trenčín oznámila žalovanému, že prešetrila jeho sťažnosť proti postupu realizácie kontroly inšpektormi Štátnej energetickej inšpekcie, Krajský inšpektorát Žilina, vo veci kontroly vyúčtovania za roky 2006-2007, ktoré vykonalo spoločenstvo vlastníkov bytov a nebytových priestorov T. XXXX. Šetrením bolo zistené, že Krajský inšpektorát Žilina nedostatočne prešetril predložené materiály a vznesené pripomienky k vyúčtovaniu zo strany spoločenstva týkajúce sa rozpočítavania množstva dodaného tepla na vykurovanie za rok 2006-2007. Krajský inšpektorát Žilina pochybil v tom, že nenariadil kontrolovanému subjektu zabezpečiť odstránenie zistených nedostatkov, zistených pri kontrole. V protokole č. 5/020/2008 zo dňa 22. 10. 2008, vyhotovenom Štátnou energetickou inšpekciou, Krajský inšpektorát Žilina, o výsledku kontroly v spoločenstve vlastníkov bytov a nebytových priestorov T. XXXX, zameranej na dodržiavanie pravidiel rozpočítavania množstva tepla dodaného na prípravu teplej úžitkovej vody a rozpočítavanie množstva dodaného tepla na vykurovanie podľa zákona č. 657/2004 Z. z. o tepelnej energetike v znení neskorších predpisov za obdobie od 1. 1. 2006 do 31. 12. 2007, bolo konštatované, že vo vyúčtovaní nákladov na ústredné kúrenie pre konečného spotrebiteľa chýbajú niektoré údaje potrebné pre prípadnú kontrolu vyúčtovania vlastníkov bytu - konečných spotrebiteľov, ustanovené právnym predpisom a rozpočítanie množstva dodaného tepla - nákladov za dodané teplo na prípravu teplej úžitkovej vody v objekte rozpočítania nevykonal kontrolovaný subjekt podľa príslušného právneho predpisu, pričom nerozdelil celkové náklady na prípravu TÚV v objekte rozpočítania na základnú zložku a spotrebnú zložku a v rozúčtovaní chýbajú údaje pre rozpočítanie množstva dodaného tepla na prípravu TÚV ustanovené príslušným právnym predpisom.

Na základe zmluvy o nájme bytu, uzavretej dňa 27. 4. 1994 medzi Bytovým podnikom, mestský podnik Liptovský Mikuláš ako prenajímateľom a žalovaným ako nájomcom, sa žalovaný stal nájomcom bytu č. XX na N.. poschodí domu č. XXXX P. I. T.. Do užívania byt prevzal žalovaný zápisnicou o prevzatí bytu zo dňa 1. 4. 1994.
Žalobou, doručenou Okresnému súdu Liptovský Mikuláš dňa 8. 6. 2012, sa žalovaný, v procesnom postavení žalobcu, domáhal voči žalobcovi, v procesnom postavení žalovaného, určenia, že Š. R. nie je a ani nebol oprávnený vystupovať ako predseda spoločenstva vlastníkov bytov, resp. ako štatutár spoločenstva vlastníkov bytov a nebytových priestorov T. XXXX I. T., podpisovať v jeho mene akékoľvek zmluvy, schvaľovať akékoľvek vyúčtovania alebo akokoľvek inak jednať, či rozhodovať v mene vlastníkov

bytov v bytovom dome č. p. XXXX P. I. T.. Rozsudkom zo dňa 23. 8. 2012, č. k. 4C/86/2012-33, bola žaloba zamietnutá z dôvodu, že bola podaná oneskorene. Podľa odôvodnenia rozsudku, bol Š.O. R. zvolený za predsedu spoločenstva vlastníkov bytov a nebytových priestorov na zasadnutí zhromaždenia vlastníkov bytov a nebytových priestorov dňa 27. 5. 2011.
Rozhodnutím o priestupku, vydaným Obvodným úradom Liptovský Mikuláš, odbor všeobecnej vnútornej správy, dňa 30. 3. 2012, číslo: 82/2012/02526, bol žalovaný uznaný vinným zo spáchania priestupku proti občianskemu spolunažívaniu, ktorého sa dopustil tak, že v listoch, ktoré písal a vkladal do poštových schránok obyvateľov bytového domu na B. J.. H.. U. XXXX, a ktoré mal vo svojej schránke vložené Š. R. v presne nezistený deň v auguste 2011, dňa 20. 9. 2011 a 23. 9. 2011, Š. R. obvinil z prijímania provízií z investícií, z okrádania vlastníkov bytov, znevážil ho interpretáciou vlastnou rehabilitačného konania týkajúceho sa jeho osoby a vyjadril sa o ňom, že „Vážený pán R. sa protizákonne vyhlásil za Vášho predsedu, pamätám, keď vykrikoval (R.), že kvôli mne nemôže byť predsedom, predmetný pán nemá žiadne zásady, nemá žiadnu česť, nemá žiadny charakter, sám ctený p. R. je jednoznačne tým najväčším porušovateľom právnych noriem v našej bytovke, rehabilitovaný pán podplukovník si namýšľa, že keď je rehabilitovaný, môže všetko, nepamätám si, že by som kedykoľvek v živote kdekoľvek stretol drzejšieho a bezočivejšieho starca, ako je ufňukaný rehabilitovaný primitív, spoločenstvo je za roky jeho existencie jedinečným panoptikom porušovania právnych noriem, obzvlášť sa éry, kedy sa vševediaci a všemohúci pán R. vydával za Vášho predsedu, takéto tupé kusy potrebuje aj Váš milovaný pán R., aby ich mohol pred sebou tlačiť a schovávať sa za ne a oni mu za to tlieskali, objímali ho, bozkávali, oblizovali, Vaše skvostné spoločenstvo ponúka aj nadštandardnú službu organizácie času obyvateľom R., naše spoločenstvo vzniknuvšie podvodom, dlhé roky moje písomné podnety a upozornenia na nesprávne vyúčtovania ignoroval Váš predseda J. a predtým predseda R., vyúčtovania spáchané za R. éry sú ešte viac v rozpore s platnou legislatívou, v našom bytovom dome sa nevykonáva rozúčtovanie nákladov na prevádzku, údržbu a opravy spoločných častí, spoločných zariadení podľa veľkosti spoluvlastníckeho podielu, všetci Vaši funkcionárikovia vystupujú vo svojich funkciách protiprávne, pán R. Vás uistil, že zo zákona musíme mať merače tepla, ak niekto poznáte ten R. zákon, podľa ktorého sme museli mať vtedy merače tepla, tak to predo mnou netajte a prezraďte mi ho, uverili ste takej drístanine, že ja som musel Vášmu staronovému predsedovi R. zaplatiť 6000 Kč, pán R. intenzívne verbálne doslova obťažoval pani, ktorá mala pojednávanie viesť, pán R. zrejme nebol a nie je absolútne schopný pochopiť, že v prípade V. mal skutočne obrovské z pekla šťastie, hlavný štatutár si prišiel na slušnú províziu, resp. provízie, veď do 10 % je právne nepostihnuteľný, podľa mňa je pán R. Vaša istota

ďalších problémov, konfliktov, sankcií, pokút, nechápem prečo sa na túto funkciu hrabe, keď už vyhlásil, že kvôli mne to robiť nemôže, on už nie je najmladší, tak aby to stihol, než bude nasledovať pána J.“, teda narušil občianske spolunažívanie tým, že Š. R. ublížil na cti tým, že ho urazil. Za spáchanie priestupku mu bola uložená sankcia - pokarhanie a uložená povinnosť nahradiť štátu trovy konania.

8. Podľa § 11 Občianskeho zákonníka, fyzická osoba má právo na ochranu svojej osobnosti, najmä života a zdravia, občianskej cti a ľudskej dôstojnosti, ako aj súkromia, svojho mena a prejavov osobnej povahy.

9. Podľa § 13 ods. 1, 2, 3 Občianskeho zákonníka, fyzická osoba má právo najmä sa domáhať, aby sa upustilo od neoprávnených zásahov do práva na ochranu jeho osobnosti, aby sa odstránili následky týchto zásahov a aby mu bolo dané primerané zadosťučinenie.
Pokiaľ by sa nezdalo postačujúce zadosťučinenie podľa odseku 1 najmä preto, že bola v značnej miere znížená dôstojnosť fyzickej osoby alebo jeho vážnosť v spoločnosti, má fyzická osoba tiež právo na náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch.
Výšku náhrady podľa odseku 2 určí súd s prihliadnutím na závažnosť vzniknutej ujmy a na okolnosti, za ktorých k porušeniu práva došlo.

10. Podľa článku 19 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky, každý má právo na zachovanie ľudskej dôstojnosti, osobnej cti, dobrej povesti a na ochranu mena.

11. V súlade s citovanými zákonnými ustanoveniami a na základe výsledkov vykonaného dokazovania súd podanej žalobe žalobcu čiastočne vyhovel, nakoľko mal preukázanú jej čiastočnú dôvodnosť. Žalobca sa podanou žalobou domáhal zadosťučinenia vo forme písomného ospravedlnenia ako aj náhrady nemajetkovej ujmy v peniazoch, nárok na náhradu ktorých odôvodňoval neoprávneným zásahom žalovaného do jeho práv na ochranu osobnosti (mena, cti, povesti, dôstojnosti a vážnosti v spoločnosti). K neoprávnenému zásahu do osobnostných práv žalobcu malo dôjsť listami, vyhotovenými žalovaným, ktoré doručoval do schránok obyvateľov bytového domu T. XXXX, I. T., resp. zverejnil na nástenke vo vchodoch bytového domu a doručil ekonómke spoločenstva vlastníkov bytov a nebytových priestorov T. XXXX (list z 23. 6. 2011) a žalobcovi (list z 22. 11. 2012). Na úvod súd považuje za potrebné uviesť, v súvislosti s úplnosťou podanej žaloby, že pokiaľ aj žalobca v návrhu výroku súdneho rozhodnutia (petite) neuviedol konkrétne skutkové tvrdenia, ktorými malo dôjsť k zásahu do jeho osobnostných práv, žaloba žalobcu, v spojení s jej doplneniami, bola ako celok určitá, zrozumiteľná a vykonateľná. Podľa uznesenia Krajského súdu v Žiline zo dňa 27. 2. 2015, č. k. 8Co/92/2015-43, ktorým bolo zrušené uznesenie súdu prvej inštancie zo dňa 28. 7. 2014, č. k. 10C/142/2012-32 (ktorým bolo podanie žalobcu, označené ako žaloba na ochranu osobnosti a poskytnutie náhrady nemajetkovej ujmy v peniazoch, doručené súdu dňa 31. 7. 2012, doplnené podaním, doručeným súdu dňa 14. 1. 2013, ktoré by mohlo podľa svojho obsahu mohlo byť návrhom na začatie konania, odmietnuté), žalobca dostatočne konkretizoval svoj nárok tým, že uviedol, voči komu návrh smeruje a čoho sa, vzhľadom na porušenie jeho osobnostného práva, domáha, pokiaľ ide o prostriedok ochrany. Žalobca v návrhu požaduje písomné ospravedlnenie, ktorého znenie aj uviedol. Okresný súd nebol oprávnený vyzývať žalobcu na opravu znenia navrhovaného ospravedlnenia. Návrh výroku súdneho rozhodnutia (petit), pre ktorý okresný súd podanie

žalobcu odmietol, spĺňa zákonom stanovené právne prostriedky zásahu podľa ustanovenia § 11 a nasl. Občianskeho zákonníka. V tejto súvislosti súd poukazuje aj na rozsudok Najvyššieho súdu SR, sp. zn. 5 Cdo 4/99, podľa ktorého za žalobný nárok, čiže predmet žaloby, treba považovať nielen obsah petitu, ale aj jeho skutkové odôvodnenie, čo len spolu presne vymedzuje predmet žaloby. Procesný nárok je v sporovom konaní vymedzený žalobcom a tvorí jednotu predmetu (žalobný petit) so základom, t. j. s právne relevantnými skutočnosťami, na ktorých žalobca svoj nárok založil, a ktoré je potrebné podriadiť pod hypotézu konkrétnej právnej normy. Z podanej žaloby žalobcu bolo zrejmé, voči komu a akého nároku sa domáha, na základe akých skutkových a právnych dôvodov, aj akú formu zadosťučinenia voči žalovanému požaduje. Návrh výroku súdneho rozhodnutia obsahoval presné znenie ospravedlnenia, ktorého sa žalobca voči žalovanému domáhal a z opisu rozhodujúcich skutočností, ktoré tvoria spolu so žalobným petitom procesný nárok, bolo zrejmé, ktorými konkrétnymi skutkovými tvrdeniami malo dôjsť k zásahu do osobnostných práv žalobcu. Medzi stranami nebolo sporné, že listiny, ktorých obsahom boli skutkové tvrdenia, ktorými malo dôjsť k zásahu do osobnostných práv žalobcu, vyhotovil žalovaný, ani skutočnosť, že listy zo dňa 20. 9. 2011, 23. 9. 2011, 27. 9. 2011, z augusta 2011 a z 13. 7. 2012, boli vhodené do poštových schránok obyvateľov bytového domu v I. T., T. XXXX. Pokiaľ ide o list zo septembra 2011 (č. l. 9 spisu), žalobca síce tvrdil, že list mu bol vhodený do schránky, žalovaný však uvedené tvrdenie poprel a uviedol, že list umiestnil na nástenke vo vchode bytového domu. Uvedená skutočnosť však bola bez vplyvu na právne posúdenie veci, nakoľko bolo nepochybné a medzi stranami nesporné, že list vyhotovil žalovaný, pričom súčasne umožnil, aby sa, či už vyvesením na verejne prístupnom mieste v bytovom dome alebo vhodením listu do poštových schránok, s jeho obsahom oboznámili obyvatelia bytového domu. List zo dňa 23. 6. 2011 bol doručený W. R., ekonómke spoločenstva vlastníkov bytov a nebytových priestorov a list zo dňa 22. 11. 2012 žalobcovi. Medzi stranami bolo sporné, či skutkovými tvrdeniami, uvedenými v listoch žalovaného, došlo k neoprávnenému zásahu do osobnostných práv žalobcu ako aj dôvodnosť nároku žalobcu na náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch. Podľa ustálenej judikatúry, predpokladom úspešného uplatnenia práva na ochranu osobnosti je existencia neoprávneného zásahu do osobnostných práv a objektívna spôsobilosť uvedeného zásahu vyvolať ujmu na právach chránených § 11 a nasl. Občianskeho zákonníka. Uvedené predpoklady pritom musia byť splnené kumulatívne. Nevyžaduje sa vyvolanie následkov, ale postačuje, ak je zásah objektívne spôsobilý narušiť alebo ohroziť právo na ochranu osobnosti. Z vykonaného dokazovania mal súd preukázanú existenciu neoprávneného zásahu žalovaného do práv žalobcu, chránených ustanoveniami § 11 Občianskeho zákonníka, ale aj článkom 19 Ústavy Slovenskej republiky, ktorý bol objektívne spôsobilý vyvolať ujmu na uvedených právach žalobcu. Skutkovými tvrdeniami, uvedenými v listoch žalovaného, boli porušené práva žalobcu na ochranu občianskej cti a ľudskej dôstojnosti a dobrej povesti. Podľa rozsudku Najvyššieho súdu Českej republiky sp. zn. 30 Cdo 1941/2007, Občiansky zákonník poskytuje ochranu osobnej cti výlučne

proti takému konania, ktoré je objektívne spôsobilé privodiť ujmu na osobnosti subjektu práva tým, že znižuje jeho česť u iných ľudí a tým ohrozuje vážnosť jeho postavenia a uplatnenia v spoločnosti. Nie je rozhodujúce, či k ujme skutočne došlo, stačí objektívna spôsobilosť príslušného konania takúto ujmu spôsobiť. K porušeniu práva na česť môže dôjsť nepravdivými skutkovými tvrdeniami difamačného charakteru, ako aj zverejnením neprípustných hodnotiacich úsudkov o určitej osobe. V prípade, ak sú v kritike na charakterizovanie určitých javov a osôb použité výrazy, ktorých miera expresivity je v značnom nepomere k cieľu kritiky, resp. ak je obsah kritiky neprimeraný posudzovanému konaniu kritizovaného a vyplýva z nich úmysel

znevážiť či uraziť kritizovanú osobu (tzv. intenzívny exces), ide o neprimeranú kritiku, ktorá je spôsobilá zasiahnuť do práva na ochranu osobnosti. Podľa rozsudku Najvyššieho súdu Českej republiky sp. zn. 28 Cdo 2099/2002, ústny alebo písomný zásah môže spočívať v rozširovaní nepravdivých informácií týkajúcich sa osobnosti fyzickej osoby alebo vo zverejňovaní pravdivých informácií z intímneho a rodinného života fyzickej osoby proti jej vôli, ako aj v nepravdivom obvinení z nečestného konania, ktoré obsahom, formou a cieľom presahuje rámec pravdivej a objektívnej kritiky. K porušeniu alebo ohrozeniu práva fyzickej osoby na ochranu občianskej cti a ľudskej dôstojnosti (vážnosti občana vo svojej rodine, susedov, spoluobčanov, na pracovisku u kolegov) teda v zásade môže dôjsť len nepravdivými tvrdeniami (pravdivá informácia spravidla nezasahuje do práva na ochranu osobnosti) resp. pravdivými tvrdeniami, ktoré sú však podané takým spôsobom, že skresľujú pravdu a pôsobia difamačne. Súd mal preukázané, že skutkové tvrdenia, uvedené v listoch žalovaného, sú, v časti nepravdivé, majú difamačný (dehonestujúci) charakter a, vzhľadom na svoj obsah sú objektívne spôsobilé vyvolať ujmu na osobnostných právach žalobcu, a to práve na občiansku česť, ľudskú dôstojnosť a dobrú povesť. Pokiaľ sa žalovaný v konaní bránil tým, že skutkové tvrdenia, uvedené v listoch, predstavujú oprávnenú kritiku konania spoločenstva vlastníkov bytov a nebytových priestorov a žalobcu ako jej predsedu, súd nepovažoval uvedenú obranu za dôvodnú. Žalovaný tvrdil, že kritika vychádzala z ním preukazovaných skutočností, podľa ktorých vyúčtovania služieb spojených s užívaním bytov v bytovom dome boli vykonávané v rozpore s platnými právnymi predpismi a žalobca bol zvolený za predsedu spoločenstva vlastníkov bytov a nebytových priestorov v rozpore s platnými predpismi. Súd však mal za to, že bolo potrebné posúdiť celkový charakter listov, použité jazykové výrazy a najmä skutočnosť, či kritika žalovaného je primeraná alebo uvedený rámec presahuje, a teda sa jedná o neprimeranú kritiku, ktorá je spôsobilá zasiahnuť do práva na ochranu osobnosti.

12. Pokiaľ ide o jednotlivé skutkové tvrdenia, ktorými malo dôjsť k neoprávnenému zásahu do osobnostných práv žalobcu, súd uvádza nasledovné:

13. Skutkovým tvrdením, uvedeným v liste zo dňa 23. 6. 2011: „Vašimi vyúčtovaniami každoročne okrádate vlastníkov menších bytov na úkor vlastníkov väčších bytov!!!“, nedošlo k neoprávnenému zásahu do osobnostných práv žalobcu, nakoľko žalobca nepreukázal, že uvedené skutkové tvrdenie sa týkalo jeho osoby, teda že vo vzťahu k uvedenému skutkovému tvrdeniu je aktívne vecne legitimovaným na podanie žaloby o ochranu osobnostných práv. Uvedený list bol adresovaný W. R., ekonómke spoločenstva vlastníkov bytov a nebytových priestorov. Navyše, vzťahovalo sa na vyúčtovanie nákladov spojených s užívaním bytu za rok 2010, teda za obdobie, počas ktorého žalobca nevykonával funkciu predsedu spoločenstva. Skutkovými tvrdeniami, uvedenými v tomto liste, a to: „Nikto z nich a rovnako aj ostatní „funkcionárikovia“ vášho spoločenstva neboli ustanovení do funkcie tak, aby sa pritom dokázateľne procedurálne konalo v zmysle zákona 182/1993 Z. z.!!!“ a „Podstatné je, že R. po zasadnutí vášho „ústredného výboru“ poslal list môjmu zamestnávateľovi, kde mu „oznamuje“: „že nemám právne vedomie, že nedodržiavam zákony tohto štátu,... že terorizujem susedov“ a ďalšie „drísty“!!!. Toto nie je len R. hanba, to je hanba vás všetkých, v mene ktorých to R. napísal a poslal!!!“, došlo k neoprávnenému zásahu do osobnostných práv žalobcu. Je nepochybné, že slovo „funkcionárikovia“ označuje aj osobu žalobcu, ktorý v čase vyhotovenia listu bol predsedom, teda funkcionárom spoločenstva vlastníkov bytov. Žalovaný nepreukázal pravdivosť uvedeného tvrdenia, nakoľko skutočnosť neplatnosti

zvolenia žalobcu za predsedu spoločenstva nebola judikovaná súdom, keďže žaloba v konaní vedenom pod sp. zn. 4C/86/2012 bola zamietnutá. Uvedené skutkové tvrdenie zasahuje do občianskej cti a dobrej povesti žalobcu, nakoľko vyvoláva dojem, že pri jeho ustanovení do funkcie predsedu spoločenstva vlastníkov bytov došlo k porušeniu právneho predpisu (bez judikovania uvedenej skutočnosti súdom). Navyše, uvedené skutkové tvrdenie, v kontexte s celým obsahom listu, najmä so skutkovým tvrdením: „Podstatné je, že R. po zasadnutí vášho „ústredného výboru“...“ má difamačný charakter, prihliadajúc

k označeniu funkcionárov spoločenstva ako „funkcionárikov“ a k zasadnutiu funkcionárov spoločenstva ako zasadnutiu „ústredného výboru“, vzhľadom na všeobecne zaužívaný výklad slovného spojenia „ústredný výbor“.

14. V liste zo dňa 20. 9. 2011 je opätovne uvedené skutkové tvrdenie, že žalobca sa protizákonne vyhlásil za predsedu spoločenstva vlastníkov bytov. Pravdivosť uvedeného tvrdenia žalovaný, aj vzhľadom na už vyššie uvedené skutočnosti, nepreukázal. Uvedené skutkové tvrdenie, z už vyššie uvedených dôvodov, zasahuje do občianskej cti a dobrej povesti žalobcu. Skutkové tvrdenia: „Predmetný pán nemá žiadne zásady, nemá žiadnu česť a nemá ani žiadny charakter!“ a „Sám ctený pán R. je jednoznačne tým najväčším porušovateľom právnych noriem v našej bytovke!!!“, „Nepamätám si, že by som v živote kdekoľvek stretol drzejšieho a bezočivejšieho starca, ako je ufňukaný rehabilitovaný primitív, ktorý bučí na ľudí a sľubuje im po papuli!!!“ predstavujú kritiku osoby žalobcu, resp. hodnotiace úsudky žalovaného na osobu žalobcu, ktoré však, vzhľadom na použité výrazy, sú neprimerané k cieľu kritiky, nakoľko absolutizujú charakterové vlastnosti žalobcu, s cieľom znevážiť a uraziť kritizovanú osobu („nemá žiadne zásady, nemá žiadnu česť, nemá žiadny charakter, je jednoznačne tým najväčším porušovateľom právnych noriem v našej bytovke, ufňukaný, rehabilitovaný primitív“). Skutkové tvrdenia začínajúce : „Na unikátnej „bytovkovej schôdzi“.....“ až po „Aj takto sa nakladalo s vašimi peniazmi v tejto krajine.“, predstavujú hodnotiace úsudky a kritiku osoby žalobcu, vyjadrenú expresívne, v značnom nepomere k cieľu kritiky. Žalovaný uvedenými skutkovými tvrdeniami kritizoval správanie žalobcu, ktorý sa mal „spolčovať s vykonávateľom komunistickej moci v ČSĽA“, avšak použité výrazy a celková štylizácia uvedených skutkových tvrdení sú neprimerané k cieľu kritiky a vyplýva z nich opätovne úmysel znevážiť a uraziť žalobcu ako kritizovanú osobu. Rovnako tak z uvedených skutkových tvrdení vyplýva snaha žalovaného znevážiť rehabilitačné konanie žalobcu a znevážiť a uraziť žalobcu vo vzťahu k jeho profesnej kariére, pracovnému uplatneniu a výkonu pracovných povinností („bez adekvátneho vzdelania vo vysokej vojenskej škole nemohol učiť, nemohol veliť, nevyznal sa v žiadnom materiáli, nepoznal žiadnu aktuálnu techniku, dostal neprimerane vysokú vojenskú hodnosť na svoje schopnosti, tak mu vymysleli tabuľkové miesto, ktoré nikto nikdy absolútne nepotreboval, bolo vytvorené pre jedného nepotrebného jedinca, ktorého všetci brali ako nutné zlo“). Uvedené skutkové tvrdenia nepredstavujú primeranú kritiku, preto boli spôsobilé zasiahnuť do osobnostných práv žalobcu.

15. K zásahu do osobnostných práv žalobcu došlo aj listom žalovaného zo dňa 23. 9. 2011, a to skutkovými tvrdeniami: „Neboj sa, ja nie som „starý rehabilitovaný opičiak“, ja nebudem na teba bučať, ja Ti nebudem sľubovať „po papuli“, nebudem ti zariaďovať vyhodenie z práce, nebudem ti zariaďovať, aby si prišiel o byt, nebudem písať na tvoje pracovisko že aký si „vyvrheľ a terorista“ ...!“. Žalovaný nepoprel, že „starým rehabilitovaným opičiakom“ myslel žalobcu, nakoľko ho takto vnímal. Uvedenou kritikou žalobcu opätovne došlo k tzv. intenzívnemu excesu, nakoľko išlo o neprimeranú kritiku,

ktorej cieľom bolo uraziť žalobcu ako kritizovanú osobu. Pokiaľ ide o skutkové tvrdenie, začínajúce: „Ja však neviem...“ a končiace „...nevedomosti, nesvojprávnosti a stádovitosti!“, nedošlo ním k neoprávnenému zásahu do osobnostných práv žalobcu, nakoľko žalobca nepreukázal, že by bol vo vzťahu k uvedenému skutkovému tvrdeniu aktívne vecne legitimovaný na podanie žaloby. Z uvedeného skutkového tvrdenia nevyplýva jednoznačným spôsobom, že bolo adresované žalobcovi. Žalovaný uviedol, že uvedený list adresoval pisateľovi anonymných listov, ktorý mu vhadzoval listy do schránky, pričom žalobca svoje listy vždy podpísal.

16. Pokiaľ ide o list z 27. 9. 2011, žalobca nepreukázal aktívnu vecnú legitimáciu vo vzťahu ku skutkovým tvrdeniam, týkajúcim sa W. N. J.Á., nakoľko uplatniť právo na ochranu osobnosti prislúcha len osobe, do ktorej osobnostných práv bolo zasiahnuté a po jej smrti len osobám taxatívne vymedzeným v ustanovení § 15 Občianskeho zákonníka. Žalobca tvrdil, že uvedené skutkové tvrdenia ho urazili, keďže sa týkali jeho nástupcu vo funkcii predsedu spoločenstva vlastníkov bytov. Do osobnostných práv žalobcu však uvedenými skutkovými tvrdeniami zasiahnuté nebolo.

17. Súd nemal taktiež preukázané, že k neoprávnenému zásahu do osobnostných práv žalobcu došlo skutkovými tvrdeniami, uvedenými v liste, vhodenom do schránok resp. vyvesenom na nástenke vo vchode bytového domu v septembri 2011. K zásahu do osobnostných práv žalobcu malo dôjsť skutkovým tvrdením uvedeným v liste: „Osprosťovacie nástenkové pamflety „skvostného bytovkového spoločenstva“ zbieram preto, že ich zrejme raz budem potrebovať, keď sa dopracujem na súd pre konflikt s tzv. „spoločenstvom“, o ktoré by si slušný a mysliaci človek ani hrable neoprel a ktoré ma

sústavne klame a okráda! Pochop milý vchodový „anonýmik“, že sa potom budem potrebovať efektívne brániť a ešte mi potom tie papierové „skvosty“ umožnia aj účinne útočiť na bytovkových darebákov!“. Z uvedeného skutkového tvrdenia však nevyplýva, že sa vzťahuje na osobu žalobcu, preto žalobca nebol aktívne vecne legitimovaný na uplatnenie ochrany osobnostných práv.

18. Skutkovým tvrdením, uvedeným v liste z augusta 2011: „Vyúčtovania spáchané za R. éry sú ešte viac v rozpore s platnou legislatívou!“, nedošlo k zásahu do osobnostných práv žalobcu, nakoľko z protokolu o kontrole, vystaveného Štátnou energetickou inšpekciou, Krajský inšpektorát Žilina, vyplýva, že vyúčtovania nákladov na ústredné kúrenie, vykonané v období od 1. 1. 2006 do 31. 12. 2007, t. j. aj v období, kedy žalobca vykonával funkciu predsedu spoločenstva vlastníkov bytov, boli vykonané v rozpore s vtedy platnými právnymi predpismi. Jedná sa teda o pravdivé tvrdenie, ktoré nemá difamačný charakter. K zásahu do osobnostných práv žalobcu, a to práva na občiansku česť a dobrú povesť, však došlo skutkovým tvrdením, uvedeným v tomto liste: „Hlavne, že „štatutár“ si prišiel na slušnú províziu, resp. provízie - veď do 10 % je právne nepostihnuteľný“. Z uvedeného skutkového tvrdenia vyplýva, že štatutár spoločenstva vlastníkov bytov mal dostať províziu, resp. provízie. U bežného čitateľa uvedené tvrdenie vzbudzuje dojem, v nadväznosti na ostatný text listu, že v súvislosti s prácami vykonanými pri inštalovaní meračov tepla v bytovke a zatepľovaní bytovky, boli vyplatené provízie štatutárovi. Pravdivosť uvedeného tvrdenia však žalovaný nijakým spôsobom nepreukázal. Pokiaľ sa žalovaný bránil tým, že uvedené skutkové tvrdenie sa netýkalo osoby žalobcu, vzhľadom na dátum vyhotovenia listu a skutočnosť, že v tom čase bol štatutárom (predsedom) spoločenstva vlastníkov bytov žalobca, mal súd za to, že skutkové tvrdenie sa vzťahovalo práve na žalobcu a uvedený dojem jednoznačne budilo aj u čitateľov listu.

19. K zásahu do osobnostných práv žalobcu došlo aj listom zo dňa 13. 7. 2012, a to skutkovými tvrdeniami: „Toto považujem za prejav drzosti, bezočivosti a chamtivosti tzv. „predsedu“ a jeho pomáhačov, lebo nie je problém pre mňa dokázať, že okrem prázdnin v lete a asi dvoch víkendov bol môj syn celý rok 2011 trvale ubytovaný na internáte v Brne“ a „Nikto v bytovke nedokáže pochopiť, že pán R. je mimoriadne konfliktný jedinec, ktorý sa už viackrát verejne zdiskreditoval, že nie je spôsobilý normálne jednať s ľuďmi a že nie je absolútne vhodné, aby zastával akékoľvek verejné funkcie?“. Pokiaľ sa žalovaný bránil tým, že sa jednalo o oprávnenú kritiku žalobcu, že takto žalobcu vnímal, jednalo sa opätovne o použitie výrazov, ktorých miera expresivity je v značnom nepomere k cieľu kritiky a obsah kritiky je neprimeraný k posudzovanému konaniu kritizovaného. Súd mal za to, že úmyslom žalovaného bolo zosmiešniť a uraziť žalobcu, čím došlo k zásahu do jeho občianskej cti, ľudskej dôstojnosti a dobrej povesti.

20. Skutkové tvrdenia v liste žalovaného zo dňa 22. 11. 2012, v časti označenej žalobcom, súd nepovažoval za spôsobilé neoprávnene zasiahnuť do osobnostných práv žalobcu. Pokiaľ aj list bol adresovaný žalobcovi, skutkové tvrdenie, vymedzené žalobcom, a to: „Celé roky som napriek mojím písomným a dokázateľným námietkam nedobrovoľne prispieval do fondu opráv a údržby rovnakou sumou ako vlastníci veľkých bytov a nie podľa spoluvlastníckeho podielu, čím ma vaše tzv. „spoločenstvo“ okradlo o značnú finančnú čiastku! To bolo najmä za tvojho predsedovania!“, sa vzťahuje na spoločenstvo vlastníkov bytov a nebytových priestorov, teda nie na žalobcu ako fyzickú osobu. Vo vzťahu k uvedenému skutkovému tvrdeniu teda žalobca nebol aktívne vecne legitimovaným v konaní.

21. Súd považoval žalobcom navrhovanú formu zadosťučinenia v podobe písomného ospravedlnenia, doručeného mu žalovaným, za primeranú zásahu do jeho osobnostných práv. K zásahu do osobnostných práv žalobcu došlo písomnými listami, ktoré žalovaný vhadzoval do schránok obyvateľov bytovky v období augusta 2011 až júla 2012, resp. listom z júna 2011, adresovaným ekonómke spoločenstva vlastníkov bytov. Preto poskytnutie zadosťučinenia vo forme písomného ospravedlnenia zodpovedalo forme zásahu do osobnostných práv žalobcu. Znenie žalobcom navrhovaného ospravedlnenia súd považoval za primerané a zodpovedajúce spôsobu vykonania zásahu do osobnostných práv žalobcu a dostatočne určité, keďže v konaní bolo preukázané, že informácie, ktoré žalovaný uviedol v listinách, doručovaných do schránok obyvateľov bytového domu, boli v časti nepravdivé, vykonštruované a nepodložené a došlo nimi k zásahu do občianskej cti, osobnej integrity a ľudskej dôstojnosti žalobcu.

22. Súd žalobu v časti priznania náhrady nemajetkovej ujmy v peniazoch zamietol, nakoľko považoval poskytnutie zadosťučinenia vo forme písomného ospravedlnenia za dostatočné a primerané zásahu do

osobnostných práv žalobcu. Žalobca odôvodňoval priznanie náhrady nemajetkovej ujmy v peniazoch opakujúcim sa správaním žalovaného, ako aj skutočnosťou, že v dôsledku správania žalovaného sa vzdal výkonu funkcie predsedu spoločenstva vlastníkov bytov, v nadväznosti na čo bol ukrátený na odmene, ktorá by mu z výkonu uvedenej funkcie plynula. Žalobca však v konaní neuniesol dôkazné bremeno a nepreukázal, že dôsledkom konania žalovaného, ktorým došlo k zásahu do jeho osobnostných práv, bolo vzdanie sa výkonu funkcie predsedu spoločenstva vlastníkov bytov. Žalobca teda nepreukázal, že v priamej príčinnej súvislosti so zásahom žalovaného do jeho osobnostných práv bola ujma v jeho majetkovej sfére, spočívajúca v neobdržaní odmeny za výkon funkcie predsedu spoločenstva vlastníkov

bytov. Podľa rozsudku Najvyššieho súdu SR sp. zn. 4 Cdo 15/2003, z ustanovenia § 13 ods. 2 Občianskeho zákonníka vyplýva, že podmienkou práva subjektu ochrany osobnostných práv na náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch je taký zásah do jeho práv, ktorý v značnej miere (nielen v bežnej miere) znižuje jeho dôstojnosť alebo vážnosť v spoločnosti. Prípustnosť peňažnej satisfakcie je teda opodstatnená všade tam, kde je osobnostná ujma spojená s osobitným citeľným znížením postavenia fyzickej osoby v spoločenských kruhoch, kde sa pohybuje a kde zmenšenie a vyváženie nemajetkovej ujmy nemožno napraviť inak ako cestou primeraného zadosťučinenia vo forme peňažného plnenia. Predpokladom vzniku tohto práva je preukázanie, že zásah do osobnostných práv mal skutočne za následok zníženie dôstojnosti alebo vážnosti dotknutej osoby v spoločnosti v značnej miere. Preukázanie vzniku takéhoto následku zaťažuje postihnutú fyzickú osobu. Podľa rozsudku Najvyššieho súdu Českej republiky sp. zn. 30 Cdo/2005/2003, pod pojmom zníženie dôstojnosti alebo vážnosti fyzickej osoby v značnej miere možno rozumieť nemajetkovú ujmu, ktorá vznikla v osobnostnej sfére fyzickej osoby, a ktorú táto fyzická osoba, vzhľadom na povahu, intenzitu, opakovanie, trvanie a šírku okruhu pôsobenia nepriaznivého následku pociťuje a prežíva ako závažnú. Žalobca v konaní neuniesol dôkazné bremeno a nepreukázal, že v dôsledku neoprávnených zásahov žalovaného do jeho osobnostných práv došlo v podstatnej, značnej a závažnej miere k zníženiu jeho dôstojnosti a vážnosti v rodinnom, pracovnom, či inom prostredí, najmä, vzhľadom na charakter zásahov žalovaného, v prostredí obyvateľov bytového domu. Žalobca nepreukázal, že by nemajetkovú ujmu vo svojej osobnostnej sfére pociťoval a prežíval ako závažnú. Pokiaľ aj zásahy do osobnostných práv žalobcu mali opakujúci sa charakter, jednalo sa o zásahy, ku ktorým došlo v relatívne krátkom časovom období (v mesiacoch jún - september 2011 a jednorazovo v júli 2012). Podľa rozsudku Najvyššieho súdu SR sp. zn. 4 Cdo 15/2003, pokiaľ ide o vyjadrenie miery, akou bola zásahom znížená dôstojnosť alebo vážnosť osoby v spoločnosti, treba vychádzať z následnej reakcie, ktorú zásah vyvolal v rodinnom, pracovnom či inom prostredí fyzickej osoby. Túto mieru treba zisťovať dokazovaním a posúdiť na základe poznania a vyhodnotenia tejto reakcie. Žalobca však v konaní nepreukázal, akú následnú reakciu vyvolal zásah žalovaného do jeho osobnostných práv v rodinnom, pracovnom alebo inom prostredí, ani mieru (rozsah), akou bola uvedeným zásahom znížená jeho dôstojnosť alebo vážnosť, a že sa jedná o značnú mieru zníženia dôstojnosti alebo vážnosti v spoločnosti.

23. Podľa § 144 Civilného sporového poriadku, žalobca môže vziať žalobu späť.

24. Podľa § 145 ods. 1 Civilného sporového poriadku, ak je žaloba vzatá späť
celkom, súd konanie zastaví.

25. Podľa § 146 ods. 1 Civilného sporového poriadku, súd konanie nezastaví, ak žalovaný so späťvzatím žaloby z vážnych dôvodov nesúhlasí. Na nesúhlas žalovaného so späťvzatím žaloby sa neprihliada, ak dôjde k späťvzatiu žaloby skôr, než sa začalo predbežné prejednanie sporu podľa § 168 alebo pojednávanie.

26. V súlade s citovanými zákonnými ustanoveniami súd konanie v časti o určenie, že žalovaný je vinný zo spáchania priestupku proti občianskemu spolunažívaniu, ktorého sa dopustil tým, že do poštových schránok bytového domu XXXX B. B. J.. H. U. P. I. T., v dobe od 23. 6. 2011 do 13. 6. 2012 vkladal listy, kde krivo obviňoval, klamal, urážal, ohováral, dehonestoval rehabilitačné konanie politicky perzekvovaného Š. R., B.. XX. X. XXXX, trvale bytom B. J.. H.. U. XXXX/XX, I. T.Š. a týmto konaním

zasahoval do jeho občianskej cti, osobnej integrity a ľudskej dôstojnosti, zastavil, nakoľko žalobca vzal v uvedenej časti podanú žalobu späť, pričom uvedený dispozitívny úkon mu prislúchal.

27. Podľa § 255 ods. 1 Civilného sporového poriadku, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

28. V súlade s citovaným zákonným ustanovením súd priznal žalobcovi plnú náhradu trov konania. Podľa ustálenej judikatúry, v sporoch o ochranu osobnosti je pri rozhodovaní o náhrade trov konania potrebné skúmať, či strana sporu bola úspešná v predmete sporu, ktorý tvoril meritum žaloby, t. j. či právo na ochranu osobnosti bolo porušené. Keďže žalobca bol v konaní úspešný v časti porušenia jeho práv na ochranu osobnosti, t. j. v merite žaloby, súd mu priznal plnú náhradu trov konania, hoci bola žaloba v časti priznania náhrady nemajetkovej ujmy v peniazoch zamietnutá. V súlade s ustanovením § 262 ods. 2 Civilného sporového poriadku o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie v lehote 15 dní od doručenia rozsudku na Okresnom súde Liptovský Mikuláš, v dvoch vyhotoveniach.

Podľa § 359 Civilného sporového poriadku, odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

Podľa § 363 Civilného sporového poriadku, v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, podpis, spisová značka konania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa § 364 Civilného sporového poriadku, rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 365 ods. 1 Civilného sporového poriadku, odvolanie možno odôvodniť len tým, že

a) neboli splnené procesné podmienky,
b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 365 ods. 2 Civilného sporového poriadku, odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa § 365 ods. 3 Civilného sporového poriadku, odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 366 Civilného sporového poriadku, prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak
a) sa týkajú procesných podmienok,
b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov.